

Käns
H. Frost
en O. Tallberg

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7.

(På uppdrag av) Alfr. Nilsson

Maj i by

Alfr. Larsson minnes att man i
södra Frosta brukat sjunga maj i by
vårbarns mäsodden. Ungdomen samlades och
gingo omkring och sjöng en visa. Och så
högde man ägg och pengar, som man
fick med sig med detsamma. Visan
ljudde ent. Alfr. Larsson.

"God afton om 7 kommer är"
Maj är välkommen."

Men man minnes inte Sages-mannen
av visan.

Ola Larsson, 80 år

Kölleröd, G. Sallerups s:n

Ola Larsson här som lantbrukare
vistats dels under nyare år i Helsingborg m. an
sedan i G. Sallerups. Han har ett godt minne, är
lättsällgängig och har ett rikligt intell. förhållande.
Jag menn endast kort stund tala med honom
samtidigt som jag mätte och fotograferade
hans gamla gård, nr 2, Kölleröd. (se foto.)

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1.

Julfirande

Det fanns gälden berättades
till Tägerid, när jag var där. Och vi
brukade fira jul så att var och en hade
en "jultag" hemma hos sig. Det var
ett litet gille med allt möjligt dröj
och på det viset gille hela julen.

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2

Kloka

Jevan i Hårtösa skaffade igen
en gnyta åt en, som hade blivit av med
den. Men han måtte vara så inte
göra. Tyven nåt om, då han kom med
den. Och Tyven kom också med
gnyten och satte den precis där han
hade tagit den.

Kloka

Levan i Skatösa kunde
ochrä sterma blod. på kreaturen,
när dom mata blod. Han behövde
bara ett här av djuren så att han
kunde se vilken fång dei hade.

Som kunde de lugni gå hem,
som oro hos honom, och när de kom
hem hade alltid djuren skatat att
mata blod.

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4

Kloka

Det fanns en klok gubbe : Hattlösa
Jön, som hette Seran (Serä). Han kunde
mer än de flesta, både skapa tillrätt
tjursgods, -stamma blod och allt möjligt.

En gång var det en dräng, som
skade blivit av med en kloka. Och
han gick till Seran, och denne loade
att skapa den tillbaka men drängen fick
bara inte då den, som hade tat den
uten låta honom gå igen sen han hade
lämnat den. Men drängen, som hade

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5

blivit en med klockan satte sig ^{öppre} och
att vaka för att han skulle få se när tjuren
kom och ge honom ett kolt stögg. Men
inmot natten bleo han så hemskt sömnig.
Han försökte på alla vis att hålla sig vakten
men till slut somnade han i alla fall,
och när han vaknade, hade tjuren
 varit där med klockan. Men då gick
han till Leoan för att få veta, vem tjuren
var. Men då sade denne: "Ja du, hade
jag vetat att du skulle va så dum, skulle
du alltså inte fått igen din klocka. För
sånt beror som jag hade med dig
innan jag gick dig till att somna, har
jag inte haft med min människas
föret." Och när du hade lovat att inte
röra den andre skulle du inte anhängt
dig att hålla dig vakten heller.

Kloka

Det fanns fin en klok gammal i Hörby,
som var orantligt skicklig. Ola Larsson kom
en gång till Hörby maskiner för att sälja
en svart ko. Och för att se om han hade
tun, gick han in till gammal. Och så
sagde han kom in så gammal: "Jaså,
Ola Larsson är här; ja' så har en svart ko
må se, som han ska sälja. Ja, det går
nog bra, men det kommer en fin häst
och vill byta med en häst, men den ska
inte Ola Larsson byta med, för den hästen

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

7

är stulen. Annas och Olaf Larsson få
sätt kon till ett rätt så bra pris, men
bytt för att det inte med hästen."

Och mycket riktigt, det
kom en fint belädd kare och ville byta
med en häst, men jag sa genast att
jag inte ville. Och sen fick jag också
nåda på att hästen var stulen och att
tyven hade åkt fast.

1895

8

*Fråna
H. Fröst
En O. Sallberg.*

*Gyrd. M. Nilsson
Lund*

«Ola Jansson minnes, att man fin
om valborgsmässa bankade på sine
ställen och uppe tjästmors på stäcken
och tända eld på dem. Kring dessa
samlades så ungdomen och både så
roade sig.»

Valborgsmässa

p. (M. L.)

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

9

Äbradansen

Det var en gång, då jag hade varit
till Sjöbo marknad och var på hemvägen.
Så var där borta mina drängar och enlös
på nabogården, som åkte med mig hem.
När vi så kom en bit på vägen, så sa'
Tösen: "Nu ska jag sjunga äbradansen
för er." Jag väntade inte, att hon kunde
sjunga den men jag hade hört, att det
var farligt, så jag sade till henne, att
om hon gjorde det fick hon inte åka
med mig.

Sk.

Enskild

O. Sallings s:n

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Uppst. Hb. N:o 100

10

Kloka.

I Århusby fanns också fin en
klok gammal, som var mycket sticlig
En gång dvalde jag till marknads igen
med en ko och rådde mej med att
ta mer till komme för att leva här det
dvalde gå. Och när jag kom in, sade han:
"Jaha Ole Larsson tänker sälja en röd ko
på marknaden i dag." / Det var på Löberöds
marknad / "Jaha, det går nog bra, men
sälj inte till den finte, som kommer emot
Ole Larsson utanför Löberöd, för då förtaras

1899

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV //

Åla Lasse många pengar. Men sen
kommer där en till till närmare
marknaden. Den skall Åla Lasse sälja
till för Åla Lasse får inte så mycket
inne, från marknaden, som han vill
ge. "Ja, jag gick min väg och gav
mej till marknaden. Och minsann
dog det inte in alltsammans, precis
som gumman hade sagt."

1895

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1895

I

Registret:

- Sid. 1 Julfriaude
2 Kloka (Seran i Haulösa)
3 " (" " ")
4 " (" " ")
5 " (En gamma i Östraby)
6 " (" " " Håby)
7 Maj i by
8 Valborgsmässa
9 Älva dansen.